

LA PENYA ELS TRONATS DE MISLATA ACONSEGUEIX ACABAR AMB ELS SEGRESTS DELS PIRATES DE SOMÀLIA

La Penya **Els Tronats** de la Falla Felip Bellver de Mislata ha aconseguit allò que no ha sigut

capaç de fer ningú, acabar amb els continus segrestos dels vaixells per part dels pirates somalis.

V. Ballester – **corresponsal:** Una vegada més l'espectacular penya els **Tronats de Mislata** han realitzat una gesta de summa importància per a la ciutadania i per al món que creu en la pau i en la democràcia. El passat més de novembre van aconseguir alliberar el vaixell de pesca de nacionalitat espanyola **Alakrana** que amb una trentena de mariners a bord va estar en mans de pirates somalis fortament armats durant vora quaranta dies. Però no només això. Els penyers de Mislata aconseguiren que aquests nous pistolers de la mar no tornen a

L'Alakrana a alta mar

segrestar mariners espanyols mai de la vida. Entrevistem a diferents components de la penya per aclarir els detalls d'aquesta espectacular gesta.

-Com van decidir actuar en aquest tema tan conflictiu?

-Bé, nosaltres estàvem fent un sopar per tal de repartir la loteria de Nadal com fem tots els anys i vam vore per la televisió que aquests pobres

hòmens encara estaven segrestats i les seues respectives famílies ho estaven passant realment fotut. Tots teníem clar que no podíem quedar-nos de braços plegats.

-I aleshores?

-Aleshores ens posàrem en contacte amb la ministra Chacon i amb la vicepresidenta De la Vega.

-I?

-Doncs les vam explicar que calia fer alguna cosa. Que no podíem estar esperant que aquells malparits feren alguna animalada amb els nostres compatriotes. La vicepresidenta no ho tenia clar, que si no podem recórrer a la violència, que si nosaltres no som autoritat, que no tenim experiència, etc. Però va ser la ministra Chacon qui va dir que volia que li contàrem el nostre pla fil per randa. Que ella, encara que és catalana, té família a Benetússer, coneix els valencians i sap que som gent de fiar. El nostre

Les barques es preparen per atacar.

penyero **Juanan** es va encarregar d'explicar-li-ho tot.

-I quin pla presentareu a la ministra?

-El nostre pla era molt senzill; utilitzar la pólvora per acollonar els pirates. Molt fàcil. De seguida ens posàrem en contacte amb el nostre pirotècnic de capçalera, Sr. **Gori** i li contàrem la situació. Ell de seguida es va oferir per col·laborar sense cap problema. Li vàrem deixar molt clar que de moment no hi havia un duro per pagar-li però ell no posà

cap pega i digué; *xavals, endavant.*

-Com podeu resumir el vostre pla?

-En primer lloc parlàrem amb els pescadors d'El Palmar. Calia fer un colp d'efecte. L'idea va ser traslladar la processó del Crist de la Salut a l'Oceà Índic a la zona perillosa de Somàlia. De moment l'acollono estava assegurat; aquella gent quan veu una creu es posen a tremolar. Acudírem una cinquantena de barques típiques de l'Albufera (albuferencs) amb el Crist

i la banda de música com fan a El Palmar. Nosaltres anàvem repartits per les barques i camuflats anàvem plens de carcasses de les més potents, eixides, bengales i uns trons que Gori va fer per a la ocasió aprofitant que a alta mar no hi ha normativa sobre el pes màxim de les carcasses. Aleshores s'acostàrem al vaixell com si anàrem de processó. Els somalis es quedaren amb cara de gilipolles i pensant que estem tronats, mai millor dit. Aleshores la banda de música en compte de tocar València tocà la Valquíria com en la pel·lícula Apocalypse Now. De repent de la creu del Crist començaren a eixir bengales de color roig intens. Des de les barques començàrem a tirar carcasses sense parar. El soroll era insuportable. Tots portàvem protecció a les oïdes. La ministra Chacon havia avisat per ràdio que els mariners també es posaren cotó en

pel a les orelles. Els pirates no donaven abasto. Les carcasses es succeïen a una velocitat de vertigen. No tenien temps de reaccionar. Al mateix

tenien que envejar als del desembarcament de Normandia, els varem seguir al darrere. **Pepe el bombero** els llançava “especials” amb una

temps i amb un equip de so de 2.000.000 de wats, el penyer **Navas** comença a cantar la seua versió de “*mamada*”. La intensitat de la llum (com a les nostres mascletaes) era tal que de sobte ells pensaven que s'havia fet de dia. S'acollonaren de tal manera que començaren a tirar-se a l'aigua i a pujar a les barques de salvament i abandonaren el vaixell. Aleshores amb la barca del Crist al davant, d'on no parava d'eixir foc i un continu llançaments de carcasses, eixides, traques xineses i trons que res

punteria molt fina. Ells no feien més que mirar el Crist i la banda de músics i era com si els anara la vida. De darrere de la creu no parava d'eixir foc. Després d'una bona estona de persecució ens ensenyaren un cartell que deia “Spain free, forever” amb la qual cosa quedà molt clar que no ens tornarien a molestar mai més.

Al cap d'uns dies els membres de la penya reberen la **Creu del Mèrit Civil** de mans del Rei Joan Carles.